

Praha: 4. dubna 2023

Číslo jednací: 036788/2023/KUSK/OLPPS/ZAV

Spisová značka: 036788/2023/KUSK/3

Vyřizuje: Mgr. František Závorka, I. 671

Značka: OLPPS/ZAV

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání (dále jen „obviněný“), v zastoupení na základě plné moci panem (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí **Městského úřadu Kolín, Odbor dopravy** (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 2. 2023, č.j.: MUKOLIN/OD 10197/23-huj, sp.zn.: OD 708/2023, číslo případu: 00180/2023, vydaného ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“), rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání obviněného zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. 2. 2023, č.j.: MUKOLIN/OD 10197/23-huj, sp.zn.: OD 708/2023, číslo případu: 00180/2023, se **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím č.j.: MUKOLIN/OD 10197/23-huj, sp.zn.: OD 708/2023, číslo případu: 00180/2023, ze dne 21. 2. 2023 správní orgán I. stupně uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., jehož skutkovou podstatu naplnil porušením § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., tím, že dne 8. 1. 2023 v 10:33 hodin na dálnici D11 v km 58 směr jízdy

na Prahu řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Toyota, registrační značky ~~XXXXXXXXXX~~, kdy v uvedeném místě nedodržel nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec (130 km/h), kdy mu byla policií ČR Dálničním oddělením Pravy (dále jen „policie“), naměřen rychlost jízdy 186 km/h. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení 3 %, jel nedovolenou rychlostí 180 km/h a tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec o 50 km/h. Tato skutečnost je zaznamenána v příloženém „Záznamu o přestupku“ - výstup ze silničního rychloměru typu Soitron mSpeedDetV, předložené policií.

Za spáchání uvedeného přestupku obviněnému správní orgán I. stupně uložil

- podle § 35 písm. b), § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., správní trest pokuty ve výši 6 000 Kč
- podle § 35 písm. b), § 47 zákona č. 250/2016 Sb., a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- a podle § 95 odst. 1 zákona 250/2016 Sb., povinnost uhradit náklady řízení stanovené v § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhlášky č. 520/2005 Sb.“), ve výši 1 000 Kč.

Obviněný prostřednictvím zmocněnce podal v zákonem stanovené lhůtě obsáhlé odvolání, kde zejména uvádí:

- skutkové zjištění nemá oporu ve shromážděných podkladech, kdy obviněný nemohl naměřenou rychlostí naplnit § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Popírá, že by se uvedeného jednání dopustil a tím nesouhlasí s uloženou sankcí,
- obviněnému bylo postupem správního orgánu znemožněno se účastnit ústního jednání spolu se zmocněncem,
- obviněný žádal správní orgán o postoupení věci z důvodu vhodnosti na Magistrát hl. města Prahy a návrhu k provedení výslechu svědka pana ~~XXXXXXXXXX~~ bytem ~~XXXXXX~~ ke schopnosti a porozumění v rámci českého jazyka,
- správní orgán obviněnému neumožnil účast při ústním jednání při výslechu svědků s odvoláním na správní řád a v analogii na vyjádření Ústavního soudu,
- dále v odvolání namítá, že správní orgán není ve věci místně ani věcně příslušný z důvodu nesprávného zapsání místa údajného přestupku s odkazem na judikaturu NSS,

- nesouhlasí s postupem správního orgánu o vznesené systémové podjatosti v průběhu řízení o přestupku s odkazem, kdy podstatou námitky nebyl služební nebo pracovně právní poměr osob ale zásadní konflikty, které vygradovali až po osobní antipatie úředníků pracujících na úřadě vůči obviněnému,
- rozporuje vlastní měření, které nebylo provedeno v souladu se zákonem a nekalibrovaným silničním rychloměrem, které zdůvodňuje, že nebylo spuštěno laserové měření, nastaven dosah, úhel ani směr měření silničním rychloměrem, popřípadě chybném nastavení měřicího kříže,
- v závěru se domáhá, na základě neexistence skutkového základu, nicotného rozhodnutí, které podrobněji rozvádí s odkazem na judikáty NSS a článek 36 Listiny, který cituje a navrhuje, aby rozhodnutí bylo zrušeno a řízení zastaveno.

Správní orgán I. stupně následně o odvolání sám nerozhodl, jelikož neshledal podmínky pro postup ve smyslu § 87 správního řádu a předložil je spolu s kompletním spisovým materiálem podle § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu správnímu orgánu k jeho rozhodnutí.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, (dále jen „odvolací správní orgán“), následně na základě odvolání přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a dospěl k závěru, že lze mít za spolehlivě prokazané, že se obviněný přestupku dopustil a porušil ustanovení zákona kladená mu za vinu. Protiprávní jednání obviněného je dostatečně a nepochybně prokázáno důkazy zajištěnými policií a provedenými správním orgánem I. stupně. Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno správně na základě spolehlivě zjištěného stavu věci. Důkazní materiál je dostatečný a přesvědčivý. Uvedené důkazní prostředky byly správním orgánem I. stupně použity zcela v souladu s § 3 správního řádu, který stanoví, že: *„Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“* a zcela správně postupoval v dokazování viny obviněnému v souladu s § 51 správního řádu. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně má veškeré náležitosti splňující § 68 odst. 3 správního řádu.

Ze spisového materiálu a důkazů v něm obsažených je nepochybné, že obviněný dne 8. 1. 2023 v 10:33 hodin na dálnici D11 v km 58 směr jízdy na Prahu řídil osobní motorové vozidlo registrační značky 7J1 9458, kdy v uvedeném místě nedodržel nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec (130 km/h), kdy mu byla policií naměřen silničního

rychloměru typu Soitron mSpeedDetV, rychlost jízdy 186 km/h. Po odečtu možné odchylky měřicího zařízení 3 %, jel nedovolenou rychlostí 180 km/h a tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec o 50 km/h. Následně policií na 50 km bylo uvedené vozidlo zastaveno a při kontrole řidiče, byl podle předloženého občanského průkazu č. 214372261 a řidičského průkazu č. EP 263194 ztotožněn obviněný. To, že uvedené vozidlo změřeno a že jej řídil obviněný je ve spisu doloženo jednak na CD nosiči (ve spisu na str. 26), kde jsou zaznamenány 3 sekvence z kamer umístěných na služebním vozidle policie, kde je zadokumentován průběh jízdy vozidla obviněného jak při vlastním měření, tak i do místa zastavení. Z uvedeného je seznatelné, tak jak i uvádí ve svém rozhodnutí správní orgán I. stupně, že policie měla vozidlo před i v průběhu měření, až do jeho zastavení v neustálém dohledu. Tuto skutečnost potvrdil při ústním jednání vyslechnutý svědek – zakročující policista pan Tomáš Česák. Dále tato skutečnost je ve spisu doložena fotodokumentací (str. 6-7), řidiče vozidla a jeho dokladů. Na uvedené fotodokumentaci na snímku 3 je seznatelné, že policie s obviněným sepisuje „Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti“, které součástí spisu (str. 4), ze kterého je seznatelné, že toto oznámení bylo sepsáno s obviněným, kde je srozumitelně vypsáno jakým měřičem rychlosti byl přestupek zadokumentován s uvedením nejvyšší dovolené rychlosti – 130 km/h, naměřená rychlosti vozidla – 186 km/h a naměřená rychlost po odečtu odchylky – 18 km/h. s vyznačením jakého přestupku se obviněný dopustil. V daném případě § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. Obviněný nevyužil svého práva se ve věci vyjádřit a uvedené oznámení jako správné podepsal. Tato skutečnost není v rozporu se sepsaným úředním záznamem policií ze dne 8. 1. 2023 (ve spisu na str. 3) a není ani v rozporu ve spisu se „Záznamem o přestupku“ (str. 8 spisu), z výstupu silničního rychloměru typu Soitron mSpeedDetV, sériové číslo rychloměru B00021, (které mělo platné ověření ve spisu na str. 5, Ověřovacím listem č. 8012-OL-70622-22 s platností do dne 30. 10. 2023, ze dne 31. 10. 2022). Systém Soitron mSpeedDetV **porovnává průměrnou rychlost sledovaného vozidla** na úseku s proměnnou délkou s vlastní měřenou průměrnou rychlostí. Měřicí vozidlo musí jet ve stejném pruhu jako měřené vozidlo, tak aby byl přestupek zachycen v hranicích “regionu zájmu” (svislé čáry). Tato informace je dostupná veřejnosti na www.auto.cz, apod. Na prvním snímku je zachycena zadní část vozidla obviněného v hranicích regionu zájmu s údaji začátku času měření 0,00 s v čase 8. 1. 2023, 10:33:55. Na druhém snímku je opět zachycena zadní část vozidla obviněného v hranicích regionu zájmu s údaji ujetá vzdálenost – 101 m, v čase 1,95 s v čase konce měření 8. 1. 2023, 10:33:57. Na obou snímcích je v červeném poli uvedena naměřená rychlost 186 km/h.

V daném případě klíčovým důkazem při překročení rychlosti je ověřovací list a pořízená fotodokumentace, jež jsou podle stanoviska Ministerstva dopravy (ze dne 31. 7. 2018

č.j.: 310/2018-160-OST3), pro prokázání viny dostačující s odvoláním na rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2016, č.j.: 6 As 50/2015-38. Z ověřovacího listu č. 8012-OL-70622-22 vydaného dne 31. 10. 2022 Českým metrologickým institutem Brno, pracovištěm Laboratoře primární metrologie se sídlem: V Botanice 4, 150 72 Praha 5, který je součástí předložené spisové dokumentace, je seznatelné, že vlastníkem měřidla je Ministerstvo vnitra. Měřidlo – silniční rychloměr byl přezkoušen na základě požadavků Opatření obecné povahy číslo 0111-OOP-C005-09 se závěrem, že rychloměr jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze je používat k měření rychlosti s platností do dne 30. 10. 2023. Předložená dokumentace zobrazuje vozidlo ve zcela ideální poloze a tato dokumentace nenese žádné stopy neodborné práce s měřicím rychlosti. V daném případě ke změření došlo policií, paní ~~XXXXXXXXXX~~, která byl s ovládáním měřiče rychlosti Soitron mSpeedDetV řádně proškolená (ve spisu na str. 28 založen certifikát o zaškolení ze dne 20. 10. 2022). Z výše uvedených důvodů odvolací správní orgán považuje námitky zmocněnce uvedené v odvolání týkající se skutkového zjištění a vlastního měření za nedůvodné.

Odvolací správní orgán považuje námitku zmocněnce uvedenou v odvolání týkající se postoupení věci z důvodu vhodnosti na Magistrát hl. města Prahy a návrhu k provedení výslechu svědka pana ~~XXXXXXXXXX~~ bytem ~~XXXXXX~~ ke schopnosti a porozumění v rámci českého jazyka za nedůvodnou. Uvedenou námitku vznesl zmocněnec v průběhu řízení u správního orgánu I. stupně, který se s uvedenou námitkou plně vyrovnal v odůvodnění rozhodnutí (na str. 3 a 4 rozhodnutí), s čímž se odvolací správní orgán plně ztotožňuje a dále doplňuje, že již obviněným předloženým dokladům k řízení motorového vozidla – českého řidičského průkazu a občanského průkazu svědčí o patřičné znalosti českého jazyka.

K námitce týkající se systémové podjatosti uvedené v průběhu řízení se odvolací správní orgán ztotožňuje s odůvodněním správního orgánu I. stupně, kde se již s uvedenou námitkou zabýval. K uvedenému odvolací správní orgán se odkazuje na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2014, č.j.: 3 As 107/2013-30, kde NSS konstatuje: *Obecně k problematice posuzování objektivního způsobu vedení řízení před správními orgány považuje Nejvyšší správní soud za potřebné zdůraznit, že nelze jen tak účelově obvinít úředníka z podjatosti hromaděním difamujících spekulací a kombinací a očekávat, že bez přesvědčivých důkazů, případně s účelově vytvářenými „důkazy“ nebo dokonce bez důkazů, bude takové obvinění „z opatrnosti“ akceptováno. Takové snahy, směřující k paralyzování výkonu státní správy, nemají nic společného s ochranou jakýchkoli oprávněných zájmů a v principu škodí také ochraně veřejných subjektivních práv účastníků řízení před správními soudy.* Na základě podané námítky odvolací správní orgán neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly důvodnému předpokladu, že úřední osoby Městského úřadu Kolín, mají

s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jejich nepodjatosti.

Odvolací správní orgán přezkoumáním spisové dokumentace nezjistil, že by byl obviněný, jako účastník řízení jakkoli krácen na zákonných právech účastníka řízení, přičemž toto řízení bylo vedeno v principu spravedlivého procesu. Rovněž tak u přestupku obviněného podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., ze dne 8. 1. 2023, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici, a tak porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Odvolací správní orgán k vydanému rozhodnutí ve věci uvádí, že rozhodnutí bylo správním orgánem I. stupně vydáno plně v souladu s platnými právními předpisy a odůvodnění plně a dostatečně odůvodňuje jeho výrok.

Správní orgán I. stupně ve výroku rozhodnutí zcela správně uvedl, že obviněný přestupek spáchal z nedbalosti. Ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., stanoví, že *„K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.“* Uvedená skutková podstata nevyžaduje výslovně úmysl. Zavinění je vybudováno na dvou složkách. Jde o složku vědění (vnímání vnějšího světa smysly a rozumem) a složku volní (vnitřní vztah hybatele děje k jednání). Ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., definuje nedbalost jako formu zavinění. Zahrnuje v sobě složku vědění a složku volní. Nejvyššího správního soudu č.j.: 1 As 252/2016-48 ze dne 27. 9. 2017, (dostupného na www.nssoud.cz), který mimo jiné uvádí, že není nutné prokazovat zavinění ve vztahu ke konkrétní právní kvalifikaci jednání. Vzhledem k jednání, jehož se dopustil, tedy že obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici mimo obec (130 km/h), o 50 km/h a více, si musel být vědom, vzhledem k okolnostem a zejména svým osobním poměrům (držitel příslušného řidičského oprávnění, a tedy bezpochyby znalost zákonem stanovených pravidel silničního provozu), možného ohrožení zákonem chráněných zájmů, jako je ochrana života, zdraví či majetku účastníka silničního provozu. Jednáním obviněného tak došlo k ohrožení zájmu společnosti chráněného zákonem, který je bezpochybně bezpečnost silničního provozu na pozemní komunikaci. V tomto případě tak obecné zákonné konstatování, že postačuje zavinění z nedbalosti, je považováno za postačující. Tuto skutečnost potvrzuje i rozsudek NSS č.j.: 7 As 303/2017-42 (dostupného na www.nssoud.cz), který uvádí, že pro posouzení viny je podstatné pouze rozlišení zavinění na úmyslné a nedbalostní. Povinností správních orgánů ve výroku rozhodnutí o přestupku tak není rozlišovat mezi vědomou a nevědomou nedbalostí, neboť z hlediska určení formy zavinění jde vždy o nedbalost.

Odvolací správní orgán se v další části odůvodnění vyjadřuje k uloženému správnímu trestu pokuty a zákazu činnosti a uvádí, že správní orgán I. stupně při ukládání správního trestu obviněnému uložil správní trest pokuty, kdy pro její stanovení použil rozmezí pokuty, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vymezuje § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., a to pokutu (rozmezí 5 000 až 10 000 Kč), u spodní hranice zákonného rozmezí ve výši 6 000 Kč, a správní trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, kdy pro její stanovení použil rozmezí, které vymezuje § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., kdy lze uložit zákaz činnosti na dobu 6 měsíců až jednoho roku, uložil na samé spodní hranici, a to na dobu 6 měsíců. Uložení správního trestu pokuty 6 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí správním orgánem I. stupně odpovídá zjištěnému stavu věci a není pochybnosti o správnosti zdůvodnění výše pokuty a zákazu činnosti, se kterým se odvolací správní orgán plně ztotožňuje. Správní orgán I. stupně zcela správně uložil obviněnému povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč, která vychází z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., a je v souladu s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

Odvolací správní orgán v závěru ještě dodává, že nebylo zjištěno, že by obviněný byl v řízení o přestupku jakkoliv krácena na svých zákonných právech.

Odvolací správní orgán po přezkoumání spisové dokumentace zjistil, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, a proto bylo odvolání, v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, zamítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se již proti němu dále odvolat

(§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. František Závorka, v.r.
odborný referent oddělení přestupků
a správních agend

Obdrží:

-
-
- Městský úřad Kolín, Odbor dopravy, Karlovo nám. 78, 280 12 Kolín + spis